

ελλείψεως αιτιολογίας.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Padfield v. Minister of Agriculture, Fisheries and food [1968] A.C. 997,

10

Breen v. Amalgamated Engineering Union and Others [1971] 2 Q.B. 175,

Associated Provincial Picture Houses, Limited v. Wednesbury Corporation
[1948] 1 K.B. 223.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Εταιρειών
με την οποία το όνομα Ο. Ghalanos International Ltd", για την
υπό σύσταση εταιρεία κρίθηκε ανεπιθύμητο και ως εκ τούτου
20 δεν μπορεί να εγγραφεί.

Μ. Παπαλέτρου, για τους Αιτητές.

25

Λ. Κουρσουμπά (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τον
Καθ' ου η αίτηση.

30

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι
αιτητές με την προσφυγή αυτή ζητούν την ακύρωση της από-
φασης του Εφόρου Εταιρειών, ημερομηνίας 20 Ιουνίου, 1987,
με την οποία το όνομα "Ο. Ghalanos International Ltd." για υπό
σύσταση εταιρεία κρίθηκε ανεπιθύμητο και ως εκ τούτου δεν
μπορεί να εγγραφεί.

35

Οι αιτητές, εγγεγραμμένη εταιρεία, αποφάσισαν τη σύσταση
εταιρείας με την επωνυμία "Ο. Ghalanos International Ltd."

40

Στις 6 Ιουνίου, 1987, με επιστολή των δικηγόρων τους ζήτη-
σαν από τον Έφορο την πληροφορία κατά πόσο δέχεται τη
σύσταση εταιρείας με την επωνυμία αυτή. Η απάντηση του
Εφόρου περιέχεται στην επιστολή του ημερομηνίας 10 Ιουνίου,
1987, που έχει:-

“... επιθυμώ να σας πληροφορήσω ότι αδυνατώ να αποδεχθώ το ως άνω όνομα. λόγω του Άρθρου 18.”

Στις 10 Ιουνίου, 1987, οι αιτητές με επιστολή του Διευθύνοντος Συμβούλου τους ζήτησαν από τον Έφορο - καθ' ου η αίτηση - την έγκριση της πιο πάνω επωνυμίας για την υπό σύσταση εταιρεία. Παραθέτω αυτούσια την επιστολή:- 5

“Σε συνέχεια τηλεφωνικής επικοινωνίας του υπογράφοντος με την κυρία Κυριακού σχετικά με την έγκριση της πιο πάνω επωνυμίας για υπό σύσταση Εταιρεία σας επιβεβαιούμε τα ακόλουθα: 10

1. Η υπό σύσταση Εταιρεία θα ασχολείται αποκλειστικά με τις εξαγωγές και προμήθεια αδασιμολογήτων ποτών και καπνικών σε διπλωματικές αποστολές και άλλους διεθνείς οργανισμούς του εξωτερικού επί μεγάλης κλίμακας και επί διεθνούς βάσεως, καλύπτοντας Ευρώπη, Μέση και Άπω Ανατολή και Αφρική. 15

2. Εταιρείες με παρόμοιες δραστηριότητες έχουν την λέξη “international” στην επωνυμία τους. 20

3. Η λέξη “International” στην επωνυμία θα χαρακτηρίζει τόσο τους διεθνείς προσανατολισμούς και δραστηριότητες της Εταιρείας και την μεγάλη έκταση των εργασιών της, όσο και την σειρά των εμπορευμάτων που θα διατίθενται με εξαγωγές. 25

4. Ήδη έχουν εξασφαλισθή συμφέροντα τα οποία εξασκούν τις πιο πάνω επιχειρηματικές δραστηριότητες, τα οποία και θα αποκτηθούν από την υπό σύσταση Εταιρεία, που θα αρχίσει εργασίες αμέσως. 30

Για τους πιο πάνω λόγους αιτούμεθα την επείγουσα έγκριση της πιο πάνω επωνυμίας.” 35

Στις 20 Ιουνίου, 1987, κοινοποιήθηκε στους αιτητές η πιο κάτω αρνητική απόφαση του Εφόρου:-

“Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 10/6/87 επιθυμώ να σας πληροφορήσω ότι αδυνατώ να αποδεχθώ 40

το ως άνω όνομα. Είμαι πρόθυμος να εξετάσω άλλα ονόματα.”

5 Οι αιτητές προβάλλουν τους πιο κάτω λόγους για την ακύρωση της απόφασης αυτής:-

1. Η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται αιτιολογίας.

10 2. Ο Έφορος δεν άσκησε εύλογα τη διακριτική ευχέρειά του δυνάμει του νόμου.

3. Ο Έφορος ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα.

15 Το Άρθρο 18 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113, στο Αγγλικό πρωτότυπο του έχει:-

“18. No company shall be registered by a name which in the opinion of the Council of Ministers is undesirable.”

20 Το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του Άρθρου 22 του περί Ερμηνείας Νόμου και του εδαφίου 1 του Άρθρου 3 του περί Εκχωρήσεως της Ενασκήσεως των Εξουσιών των Απορρεουσών εκ τινος Νόμου, Νόμου του 1962. (Αρ. 23/62), μεταβίβασε και
25 ξεχώρισε στον Επίσημο Παράκλητη και Έφορο την εξουσία του δυνάμει του Άρθρου 18 του Κεφ. 113.

----- Η δικηγόρος του καθ’ ου η αίτηση ισχυρίστηκε ότι η αιτιολογία της κοινόμενης πράξης περιέχεται στην επιστολή της
30 10ης Ιουνίου, 1987, ότι ο Έφορος έχει απεριόριστη (very wide and unfettered) διακριτική ευχέρεια και ότι είναι ο μόνος κριτής του επιθυμητού του ονόματος εταιρείας και το Δικαστήριο δεν δικαιούται να επέμβει στην κρίση του Εφόρου. Το ανεπιθύμητο (undesirable) είναι υποκειμενικό και στην απεριόριστη
35 κρίση του Εφόρου.

Ο Έφορος άσκησε διακριτική εξουσία και εξέδωσε εκτελεστική διοικητική πράξη που περιέχεται στην επιστολή της 20ης Ιουνίου, 1987.

40 Ο Έφορος στην άσκηση της εξουσίας έχει διακριτική ευχέρεια που πρέπει όμως να ασκείται σύμφωνα με το νόμο και τις αρχές του διοικητικού δικαίου όπως αναπτύχθηκαν στη χώρα

μας από την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας.

Η αιτιολογία αποτελεί την έκθεση πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη Διοίκηση στην απόφασή της, καθώς και παράθεση κριτηρίων με βάση τα οποία η Διοίκηση άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια. Είναι αναγκαία για την πληροφόρηση του διοικουμένου και για να είναι εφικτός και ευχερής ο δικαστικός έλεγχος.

5

Κάθε διοικητική απόφαση πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Η αιτιολογία πρέπει να είναι επαρκής και σαφής και να περιέχεται στη διοικητική απόφαση ή να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου.

10

Στην κρινόμενη απόφαση δεν αναφέρεται καμιά αιτιολογία. Η δικηγόρος του Εφόρου υπόβαλε ότι η αιτιολογία περιέχεται στην επιστολή της 10ης Ιουνίου, 1987, όπου αναφέρεται ότι το προτεινόμενο όνομα δεν έγινε αποδεκτό δυνάμει του Άρθρου 18 του Κεφ. 113. Η επιστολή της 10ης Ιουνίου, 1987, δεν αποτελεί μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης, ούτε εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά συνιστά απλώς εξαγγελία της διοικητικής πολιτικής και καθορισμό του πλαισίου της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του Εφόρου. Στην επιστολή της 10ης Ιουνίου, 1987, αναφέρεται πληροφοριακά το Άρθρο 18 του Νόμου. Η παράθεση του αριθμού του άρθρου του νόμου δεν αποτελεί αιτιολογία. Η αιτιολογία δεν μπορεί να συμπληρωθεί με την αγόρευση του δικηγόρου στην προσφυγή. Για το λόγο αυτό η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να αντέξει το δικαστικό έλεγχο.

15

20

25

30

Το “ανεπιθύμητο” (“undesirable”) δεν μπορεί να κριθεί αυθαίρετα και υποκειμενικά από τον Έφορο. Η κρίση πρέπει να είναι με αντικειμενικά κριτήρια και η εξουσία να ασκηθεί με εύλογο τρόπο. Δεν χωρεί απεριόριστη διακριτική εξουσία (unfettered discretion) απεριόριστος διακριτική εξουσία στο δημόσιο δίκαιο. Η εξουσία μπορεί νόμιμα και έγκυρα να ασκηθεί με εύλογο τρόπο. Το διοικητικό όργανο δεν έχει εξουσία να πράττει, ότι επιθυμεί.

35

Ακόμα και στο Αγγλικό Δίκαιο, στο οποίο γίνεται αναφορά από τη δικηγόρο του Εφόρου, είναι αναγκαίο όπως η εξουσία ασκείται εύλογα και όχι αυθαίρετα ή απεριόριστα. (*Padfield v.*

40

Minister of Agriculture, Fisheries and food [1968] A.C. 997).
 Στην υπόθεση **Breen v. Amalgamated Engineering Union and Others** [1971] 2 Q.B. 175 στη σελ. 190 ο Lord Denning, M.R.,
 είπε:-

5

“The discretion of a statutory body is never unfettered. It is a discretion which is to be exercised according to law. That means at least this; the statutory body must be guided by relevant considerations and not by irrelevant. If its decision is influenced
 10 by extraneous considerations which it ought not to have taken into account, then the decision cannot stand.”

Στην υπόθεση **Padfield** (ανωτέρω) αναφορικά με την απεριόριστη ευχέρεια (unfettered) ο Lord Upjohn είπε στη σελ. 1060:-

15

“First, the adjective nowhere appears in section 19, it is an unauthorised gloss by the Minister. Secondly, even if the section did contain that adjective I doubt if it would make any difference in law to his powers, save to emphasise what he has already,
 20 namely that acting lawfully he has a power of decision which cannot be controlled by the courts; it is unfettered. But the use of that adjective, even in an Act of Parliament, can do nothing to unfetter the control which the judiciary have over the executive, namely that in exercising their powers the latter must
 25 act lawfully and that is a matter to be determined by looking at the Act and its scope and object in conferring a discretion upon the Minister rather than by the use of adjectives.”

Αναφορικά με το εύλογο ο Lord Green, M.R., στην υπόθεση
 30 **Associated Provincial Picture Houses, Limited v. Wednesbury Corporation** [1948] 1 K.B. 223 στη σελ. 229 είπε:-

“It is true the discretion must be exercised reasonably. Now what does that mean? Lawyers familiar with the phraseology
 35 commonly used in relation to exercise of statutory discretions often use the word ‘unreasonable’ in a rather comprehensive sense. It has frequently been used and is frequently used as a general description of the things that must not be done. For instance, a person entrusted with a discretion must, so to
 40 speak, direct himself properly in law. He must call his own attention to the matters which he is bound to consider. He must exclude from his consideration matters which are

irrelevant to what he has to consider. If he does not obey those rules, he may truly be said, and often is said, to be acting 'unreasonably'. Similarly, there may be something so absurd that no sensible person could ever dream that it lay within the powers of the authority. Warrington L.J. in *Short v. Poole Corporation* gave the example of the red-haired teacher, dismissed because she had red hair. That is unreasonable in one sense. In another sense it is taking into consideration extraneous matters. It is so unreasonable that it might almost be described as being done in bad faith; and, in fact, all these things run into one another."

Το νόημα της εύλογης διακριτικής εξουσίας περιέχει το δικαίωμα διοικητικού οργάνου να εκλέξει μεταξύ δυνατών λύσεων τις οποίες μπορούσε να υιοθετήσει λογικό πρόσωπο με διαφορετική γνώμη ή εκλογή.

Οι εγκύκλιοι ή οδηγίες του Υπουργείου Εμπορίου της Αγγλίας, στις οποίες γίνεται αναφορά στην αγόρευση της δικηγόρου του Εφόρου, δεν έχουν εφαρμογή στην Κύπρο παρόλο ότι αναπροσαρμοσμένες στα πλαίσια της νομικής τάξεως της Κύπρου μπορούν να χρησιμοποιηθούν καθοδηγητικά μόνο από τον Έφορο στην άσκηση της διακριτικής του εξουσίας.

Από τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου φαίνεται ότι ο Έφορος δεν έλαβε υπόψη του τα γεγονότα και τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του. Αυτό συνιστά πλάνη περί τα πράγματα.

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανατιολόγητη. Η εξουσία με βάση το Άρθρο 18 του περί Εταιρειών Νόμου πρέπει να ασκείται εύλογα και με αντιζημιμενικά ζητήρια, με βάση τις αρχές του διοικητικού δικαίου. Το ανεπιθύμητο (undesirable) δεν είναι υποκειμενικό αλλά αντικειμενικό. Η εξουσία του Εφόρου δεν είναι απεριόριστη. Η προσβαλλόμενη πράξη πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα.

Για τον κάθε ένα από τους πιο πάνω λόγους και σωρευτικά για όλους η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσβαλλόμενη απόφαση
ακυρώνεται χωρίς έξοδα.